

Written by

Monday, 25 August 2008 12:43 -

சோபன மாகர்த்தத்தின் மான் அந்த மாப்பிள் எசை
சூப்பனகை காண வான்னே.
‘தளைல் லாலகில் மனிதர்க்கா மதும் தவேயை யில் லயையே’
என் றநான் சரொன் ன வாடன்டே
காபித் த மாப்பிள் எகை மதும் என் னல் மலயைச் சி
நான் அதில் கரொய் யாப் பழம்;
கரொய் யாப் பழம் சிறிதா மலயைச் சி நழாவினால்
காட்டமே என் றா சரொன் னான்.
தாபித் த அந்நிலயைல் அம் மாப்பிள் எகை காநான்
தக் கமரொழி சரொல் லி அவனதை
தள் னின்னே மலயைச் சி மீ தடே யிராந் தவன்
தன் பாதைப் பணைடாட் பியின்
சோபனக் கட்டிலில் தளொப்பனெ றா விழாந் தனன்.
தாயரமாம் மனம் கிழ் வாம்
சூப்பன்டே அறிகாவான் நான்னென் ன சரொல் லாவனே
தட்டயன் அன் னை நாட்டே!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp166a.htm#dt252>